

Nr 59.

Ankom till riksdagens kansli den 24 april 1931 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om beredande av medel till anläggande av avloppsledningar inom Dals-Eds municipalsamhälle.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion, nr 206, av herr *Olsson* i Mellerud *m. fl.* har hemställts, att riksdagen måtte besluta medgiva sådan ändring i bestämmelserna angående dispositionen av influtna tomtavgälder och köpeskillingar från tomtförsäljningar å kronans markområde inom Dals-Eds municipalsamhälle i Älvsborgs län, att ovannämnda medel måtte efter Kungl. Maj:ts beprövande ävenledes kunna få användas för anläggande av avloppsledningar inom sagda municipalsamhälle.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för denna hemställan, hänvisas till motionen.

Yttrande av
domänstyrelsen.

Över motionen har i vederbörlig ordning inhämtats yttrande från domänstyrelsen, vilket såsom *bilaga* fogats vid detta utlåtande.

Utskottet.

Av domänstyrelsens yttrande torde framgå, att den förevarande frågan är av synnerligen invecklad beskaffenhet. Styrelsen har för sin del avstyrkt framställningen. För egen del anser sig utskottet i ärendets nuvarande skick icke äga möjlighet att fatta ståndpunkt i frågan. Det synes emellertid utskottet som om vissa billighetsskäl talade för åtgärder i den riktning, motionärerna åsyfta. Men närmare utredning i dessa avseenden måste anses erforderliga, och ärendet torde därför i första hand böra undergå Kungl. Maj:ts prövning.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet,

att motionen II:206 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 23 april 1931.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Carl E. Eriksson, Elof B. Andersson, Johan Bernhard Johansson, Granath, Tjällgren, Dalberg, friherre Lagerfelt och Lindmark* samt

från andra kammaren: herrar *Johansson i Uppmälby, Pettersson i Bjälbo, Sköld, Hedlund i Häste, Uddenberg, Månsson i Erlandsro och Pehrsson i Bramstorp.*

Bilaga.*Domänstyrelsen.*

Till riksdagen jordbruksutskott.

Genom ämbetsskrivelse från kungl. jordbruksdepartementet den 20 februari 1931 har kungl. domänstyrelsen anbefallts att senast den 20 innevarande månad till riksdagens jordbruksutskott överlämna yttrande över, bland annat, den inom riksdagen väckta motionen, II: 206, om beredande av medel till anläggande av avloppsledningar inom Eds municipalsamhälle.

Styrelsen får med anledning härav anföra följande och därvid till en början lämna en översikt angående uppkomsten av Eds municipalsamhälle och de åtgärder för dess fortsatta utveckling, som hittills vidtagits.

Genom Kungl. Maj:ts dom den 5 april 1910 ålades den enskilde innehavaren av åborättshemmanet $\frac{5}{8}$ mantal Västra Ed nr 2 i Dals-Eds socken av Älvsborgs län, vilket år 1690 av kronan för särskilt ändamål upplåtits, att till kronan avträda hemmanet. I nådigt brev till domänstyrelsen den 3 mars 1911 förordnades, att hemmanet skulle efter avträdet ställas under skogsstatens omedelbara vård för att förvaltas såsom kronopark, varefter domänstyrelsen förordnat att kronoparken skulle benämnas Ed.

Vid tiden för hemmanets återfallande till kronan fanns å det till hemmanet hörande näset mellan sjöarna Stora och Lilla Lee ett mindre samhälle, som uppkommit omkring den där belägna stationen Ed vid Dalslands järnvägsaktiebolags järnväg. Bebyggelsen hade skett efter upplåtelser av förre innehavaren av hemmanet av jord å arrende. Arrendena av ifrågavarande tomter hava sedermera av kronan provisoriskt förlängts.

Sedan Kungl. Maj:t den 28 februari 1914 förordnat om upprättande av stadsplan för samhället, fastställdes genom nådigt beslut den 12 september 1921, jämlikt 1 kap. 42 § i lagen den 12 maj 1917 om fastighetsbildning i stad, stadsplan för vissa områden inom samhället, sådana dessa områden angivits å en av byggnadsrådet F. Lilljekvist år 1917 upprättad karta med viss av byggnadsstyrelsen å kartan införd ändring. Samtidigt fastställde Kungl. Maj:t vissa byggnadsbestämmelser samt föreskrev viss byggnadsordning för samhället.

En del av stadsplaneområdet utgöres av mark, tillhörande kyrkoherdebostället $\frac{3}{8}$ mantal Ed nr 1 i Dals-Eds socken.

Frågan om upplåtelse av mark från inom stadsplaneområdet belägna delar av kronoparken Ed för främjande av en rationell utveckling av samhället förelades av Kungl. Maj:t 1925 års riksdag i nådig proposition nr 206, punkt 13. Jämlikt skrivelse den 3 juni 1925, nr 259, punkt 13, medgav riksdagen, med bifall till av Kungl. Maj:t i nämnda proposition gjord framställning, bland annat, att från den del av hemmanet $\frac{5}{8}$ mantal Västra Ed nr 2 i Dals-Eds socken av Älvsborgs län, som beröres av den utav Kungl. Maj:t den 12 september 1921 fastställda stadsplanen för visst område av nämnda hemman jämte angränsande mark i Dals-Eds socken m. m., tomter för bebyggande finge upplåtas med äganderätt eller tomträtt under villkor,

att vid försäljning med äganderätt köpeskillingen erlades kontant vid köpets avlutande,

att vid upplåtelse av tomträtt en årlig avgäld, motsvarande skälig ränta å tomtens värde, erlades,

att upplåtelse av viss tomt ej finge ske med mindre Kungl. Maj:t förklarar sig icke hava något att erinra mot föreslagen tomtindelning för de kvarter, inom vilket tomten vore belägen,

att kostnaden för upplåten tomts behöriga utstakning å marken bestredes av den, till vilken tomten upplättes,

att mark till i stadsplanen upptagna vägar, torg, planteringar och allmänna platser kostnadsfritt överlämnades till det blivande samhället,

att inflytande köpeskillingar och tomtavgälder skulle disponeras så, att därav först ersattes den del av kostnaderna för stadsplanens upprättande, som belöpte å kronoparken Västra Ed, samt kostnaderna för utförd polygonmätning, att därefter finge utgå ersättning med belopp, som av Kungl. Maj:t bestämdes, till tomtinnehavare för de byggnader, som för stadsplanens genomförande måste borttrivas och icke vore utan vederbörligt tillstånd uppförda, att vidare finge utgå erforderligt belopp till utdikning av myren i stadsplaneområdets västra del och anläggning av behövliga vägar, i den mån sådana befunnos böra utföras genom statens försorg, ävensom till utstakning av stadsplanen och nödig byggnadskontroll (byggnadsinspektörens avlöning), samt slutligen att inflytande köpeskillingar och tomtavgälder i övrigt finge användas till inköp för kronans räkning av skogbärande eller till skogsbörd tjänlig mark samt till inlösen av ströängar å kronoparkerna i Norriand och Dalarna, samt

att ordningen för tomtupplåtelseerna och villkoren i övrigt därför bestämdes av Kungl. Maj:t.

Genom nådigt brev till domänstyrelsen den 12 juni 1925 anbefallde Kungl. Maj:t styrelsen, under punkten 13, att till Kungl. Maj:t inkomma med förslag, bland annat, till plan för upplåtelse i överensstämmelse med Kungl. Maj:ts och riksdagens beslut om tomter från den del av kronohemmanet $\frac{5}{8}$ mantal Västra Ed nr 2 i Älvsborgs län, som berördes av den utav Kungl. Maj:t fastställda stadsplanen för visst område av samma kronohemman jämte angränsande mark i Dals-Eds socken.

Emellertid inkom vid samma tid, juni 1925, till styrelsen en ansökning från ett flertal i Ed bosatta personer om vidtagande av åtgärder för jämkning av ovannämnda av Kungl. Maj:t fastställda stadsplan. I anledning härav anmodade domänstyrelsen den 21 augusti 1925 den, enligt förordnande av Kungl. Maj:t, av kungl. byggnadsstyrelsen utsedde byggnadsinspektören för Dals-Eds stadsplaneområde att snarast möjligt upprätta och till styrelsen ingiva förslag till ändring av stadsplanen. Denna ändring skulle i huvudsak avse de centrala delarna av stadsplaneområdet. Sedan byggnadsinspektörens förslag den 19 augusti 1926 avgivits och, efter remiss till kungl. byggnadsstyrelsen, till domänstyrelsen den 10 juni 1927 åter inkommit, överlämnade domänstyrelsen med utlåtande den 18 samma månad ärendet till Kungl. Maj:t, som jämlikt nådigt brev den 1 juli 1927 fann gott fastställa ändring av stadsplanen för ifrågavarande delar av området enligt ett av byggnadsstyrelsen i ärendet avgivet förslag. På grund av nämnda stadsplaneändring fördröjdes upplåtelsen av tomter inom de centrala delarna av samhället.

Emellertid vidtog styrelsen, med anledning av återopade nådiga brev den 12 juni 1925, så snart ske kunde, åtgärder för försäljning av de tom-

ter, som lämpligen kunde tagas i anspråk och icke berördes av den då ifrågasatta stadsplaneändringen. Sedan styrelsen den 7 december 1925 avgivit underdånigt förslag i ämnet, avseende 17 tomter, medgav Kungl. Maj:t jämlikt kungl. jordbruksdepartementets skrivelse till domänstyrelsen den 31 december 1925, att den av domänstyrelsen föreslagna försäljningen finge verkställas. Sedermera hava samtliga dessa tomter genom vederbörande länsstyrelses försorg försålts, den sista enligt ett den 26 augusti 1929 dagtecknat köpekontrakt.

Sedan omförmälda stadsplaneändring faststälts genom åberopade nådiga brev den 1 juli 1927 och hinder för ytterligare tomtförsäljning däremot ej mötte, anmodade styrelsen den 11 samma månad byggnadsinspektören att, så snart ske kunde, i samråd med jägmästaren i Dalslands revir upprätta och till styrelsen ingiva förslag till försäljning av ytterligare ett antal tomter inom stadsplaneområdet. Sedan infordrat förslag till styrelsen inkommit och, efter remiss till byggnadsstyrelsen, där underkastats viss omarbetning, kunde domänstyrelsen den 11 januari 1929 avgiva underdånigt förslag till upplåtelse med äganderätt av ytterligare 54 tomter, däribland samtliga i samhällets centrum belägna. Kungl. Maj:t medgav, jämlikt kungl. jordbruksdepartementets ämbetsskrivelse till domänstyrelsen den 16 maj 1929, att omförmälda tomter — med undantag av en för bebyggande för allmänt ändamål avsedd tomt — finge på angivna villkor genom vederbörande länsstyrelses försorg försäljas. Domänstyrelsen meddelade i skrivelse till länsstyrelsen den 5 juni 1929 vad som särskilt vore att iakttaga vid ifrågavarande av länsstyrelsen handhavda försäljning och förklarade därvid, bland annat, att med försäljningen av tre av de i ämbetsskrivelsen den 16 maj 1929 omförmälda tomterna borde tillsvidare anstå med hänsyn till att tomterna berördes av fråga om inlösen av enskilda tillhöriga byggnader, som för stadsplanens genomförande måste bortrivas.

Av de 50 tomter, som enligt meranämnda ämbetsskrivelse den 16 maj 1929 sålunda kunnat disponeras för försäljning, hava hitintills genom länsstyrelsens försorg 13 försålts.

De tomter, vilkas försäljning ännu icke underställts Kungl. Maj:ts prövning, äro samtliga med undantag av en tomt belägna inom stadsplaneområdets yttre, västra del och utanför det egentliga samhället. Av skäl, som närmare framgå av styrelsens nedan omförmälda skrivelse den 5 februari 1931, har en jämkning av stadsplanen beträffande ifrågavarande delar av stadsplaneområdet visat sig erforderlig. Styrelsen har med anledning härav i skrivelse till vederbörande byggnadsinspektör den 5 februari 1931, varav avskrift bilägges, anmodat denne att upprätta och senast den 1 juni 1931 till styrelsen avgiva förslag till ändring i vissa delar av stadsplanen och tomtindelingen för Ed och därvid, bland annat, särskilt framhållit önskvärdheten av att sådan jämkning av stadsplanen vidtoges, att *dels* tomterna inom ifrågavarande områden kunde bebyggas med fristående hus i stället för, såsom enligt stadsplanen förutsatts, radhus, *dels* de avsevärda områden inom samma delar av stadsplaneområdet, som reserverats för allmänt eller allmännyttigt ändamål men som — enligt vad numera kunde förutses — icke torde komma att tagas i anspråk för sådant ändamål, kunde utnyttjas för tomtförsäljning.

För de 30 tomter, som hittills försålts från stadsplaneområdet, hava influtit köpeskillingar till ett belopp av 88,856 kronor 11 öre. De kostnader, som enligt åberopade riksdagsskrivelse skolat gäldas av ifråga-

varande medel, hava till samma dag utgått med 28,269 kronor 50 öre. Nämnade kostnader hava utgått för upprättande av förslag till ändring av stadsplan, försäljning av tomter, värdering av vissa byggnader m. m. med 4,406 kronor 50 öre, för polygonmätning med 2,500 kronor, för inlösen av byggnader, som för stadsplanens genomförande oundgängligen måste bortrivas, med 15,000 kronor, för upptagande av avlopp för en inom stadsplaneområdet belägen myr med 113 kronor, samt för arvode till byggnadsinspektör, avseende tiden intill den 1 juli 1930, med 6,250 kronor. Genomförandet av ifrågavarande försäljningar har därjämte givetvis åsamkat domänverket kostnader för domänstyrelsens och skogstatstjänstemännens befattning med ifrågavarande stadsplaneområde, vilka kostnader emellertid icke särskilt redovisats.

I den i ämnet väckta motionen hava motionärerna hemställt, att riksdagen måtte besluta medgiva sådan ändring i bestämmelserna angående dispositionen av influtna tomtavgälder och köpeskillningar från tomtförsäljningar å kronans markområde inom Eds municipalsamhälle i Älvsborgs län, att ovannämnda medel måtte efter Kungl. Maj:ts beprövande ävenledes kunna få användas för anläggande av avloppsledningar inom sagda municipalsamhälle.

Styrelsen, som här ovan redogjort för ifrågavarande, av riksdagen enligt skrivelse nr 259 år 1925 godkända bestämmelser, får här erinra om vad som, då ärendet tidigare förevarit, från skilda håll uttalats rörande lämpligheten av att kronan — förutom genom gäldande av med stadsplanens upprättande och genomförande, försäljningar, byggnadskontroll o. d. förenade kostnader — bidroge till samhällets ordnande genom anläggning av vägar samt vatten- och avloppsledningar.

Från *ortsbefolkningens* sida framhölls redan tidigt önskvärdheten av att stadsplaneområdet förseddes med väganläggningar och huvudledningar för vatten och avlopp antingen på statens bekostnad eller genom utlämnandet av billiga lån till dessa företag. Vid ett av ortsbefolkningen den 13 december år 1923 hållet sammanträde uttalades emellertid, såsom av ovannämnda proposition vid 1925 års riksdag framgår, att dessa frågor tillsvidare borde lämnas å sido för att icke, genom sammankoppling med försäljningsfrågan, försvåra lösningen av denna. Samhället borde därför, ansågs det, tillsvidare nöja sig med de vatten- och avloppsledningar samt vägar, som för det dåvarande funnes.

Domänstyrelsen anförde i sitt i försäljningsfrågan den 11 februari 1925 avgivna underdåniga utlåtande bland annat. Det torde bliva nödvändigt, att, när tomtförsäljning en gång kunde ske i stadsplaneområdets västligaste och mest avlägsna delar, kronan där bekostade en första anläggning av de huvudvägar, som ej redan funnes. De inom samhällets centrala del förefintliga vägarna vore i det närmaste tillräckliga för det föreliggande behovet. Vad som fattades därvidlag syntes utan olägenhet kunna utföras av blivande tomtköpare och längre fram av samhället självt. Sådana i stadsplanen upptagna vägar, som utlagts enbart eller huvudsakligen ur trevnads- och skönhetssynpunkt, torde under alla omständigheter icke böra bekostas av kronan.

Styrelsen avstyrkte för sin del, att vägar på kronans bekostnad då anlades eller utvidgades inom stadsplaneområdets bebyggda del. Däremot syntes det styrelsen, att anläggning av vissa vägar inom områdets västra

del samt utdikning av en där belägen mosse borde successivt, utan forcing, på kronans bekostnad utföras under det närmaste decenniet. I frågan om anläggning av vatten- och avloppsledningar anförde styrelsen, att sådana ledningar icke torde behöva eller böra anläggas på domänfondens bekostnad, utan detta borde vara en tomtinnehavarnas och framtides samhällets angelägenhet.

Byggnadsstyrelsen anförde i sitt den 4 mars 1925 i samma ärende afgivna utlåtande, att det dåmera torde vara en allmän åsikt, att vid varje försäljning av tomtmark i någon nämnvärd omfattning det borde tillkomma markexploatören att ombesörja vägars och avloppsdikens tillkomst i samband med tomtförsäljningen. Byggnadsstyrelsen ansåge sålunda, att staten som markförsäljare i detta fall ej borde överlämna dessa omsorger på ett blivande samhälle, som torde få tillräckliga svårigheter att genomföra erforderliga avloppsledningar och vattenledningar. Byggnadsstyrelsen hemställde, att en del av försäljningsmedlen användes för erforderliga vägars anläggning inom den centrala delen av stadsplaneområdet.

Vederbörande *departementschef* anförde i avseende å frågan om anläggningar av vägar inom samhället till statsrådsprotokollet, att han varken kunde ansluta sig till den av byggnadsstyrelsen uttalade uppfattningen att omsorgen härför helt skulle läggas på staten eller tillstyrka, att, på sätt domänstyrelsen föreslagit, statens skyldigheter härutinnan strängt skulle avgränsas endast till områdets västra del. Något definitivt ställningstagande till detta detaljspörsmål syntes icke då vara av nöden. I sammanhang med blivande upplåtelser av mark inom samhället torde enligt departementschefens mening genom domänstyrelsens försorg och efter närmare förhandlingar med vederbörande tomtinnehavare böra tagas under förnyat övervägande i vad mån jämväl inom de mera centrala delarna av samhället statens medverkan i detta avseende kunde i ett eller annat fall befinnas påkallat, exempelvis för beredande av tillträde till vissa nyupplåtna tomter. Frågan om eventuella bidrag av staten för anläggning av vatten- och avloppsledningar berördes däremot icke av departementschefen.

Någon medverkan från domänfondens sida för beredande av tillträde till försäld tomt torde icke hittills hava varit erforderlig och har i varje fall, såvitt styrelsen känner, icke ifrågasatts. Däremot har styrelsen övervägt lämpligheten av att anordna vägförbindelser till ett antal ännu icke försälda tomter, där sådana saknas eller äro bristfälliga, i syfte att underlätta försäljningen av ifrågavarande tomter. Då dessa tomter emellertid i huvudsak äro belägna inom de delar av stadsplaneområdet, som senast ansetts böra bliva föremål för jämkning av stadsplanen — en jämkning som jämväl avsetts att omfatta ändring av vissa gators sträckning — har någon väganläggning på kronans bekostnad ännu icke utförts inom området. Sedan ifrågavarande stadsplaneändring, som under innevarande år torde kunna underställas Kungl. Maj:ts prövning, fastställts, kommer styrelsen att åter upptaga frågan om anordnande av vägar med anlitande av för ändamålet tillgängliga försäljningsmedel.

Såsom av ovan lämnade redogörelse torde framgå har vid prövning av frågan om disposition av vid försäljning av tomter inflytande köpeskillingar förutsatts, att kostnader för anläggning av vatten- och avloppsledningar icke skulle komma att åvila domänfonden. Domänstyrelsen är, såsom i återopade utlåtande den 11 februari 1925 framhållits, av den upp-

fattningen, att anordnandet av sådana ledningar i detta fall bör bli en tomtägarnes eller samhällets angelägenhet. Då motionärerna uttalat, att lösandet av detta spörsmål ej torde vara utan betydelse för markexploatören-staten, då markvärdet ingalunda kan undgå att röna inflytande i stegrande riktning genom tillgången av ett för stadsplaneområdet beräknat dräneringssystem, får styrelsen framhålla, att det kan ifrågasättas, huruvida verkligen tomternas försäljningsvärden genom anläggning av avloppssystem kunna komma att undergå en stegring, som påkallar nämnvärt bidrag från domänfondens sida för nämnda anläggning, bland annat med hänsyn till det tämligen begränsade antalet tomter och påräknelig spekulation å tomterna.

Som ett ytterligare skäl för statens medverkan till anläggning av avloppssystem hava motionärerna angivit det förhållandet, att »samhället, sedan det bildat municipalsamhälle och sålunda genom sin byggnadsnämnd övertagit sin byggnadskontroll, som på statens bekostnad tidigare utövats av byggnadsinspektören, befriat statsverket för utgifter för ifrågavarande ändamål. Med anledning av denna uppgift får styrelsen framhålla följande. Jämlikt nådigt brev till länsstyrelsen i Älvsborgs län den 8 april 1927 fastställde Kungl. Maj:t nämnda länsstyrelses den 22 oktober 1925 på därom gjord framställning meddelade beslut, att ordningsstadgan för rikets städer samt brandstadgans och hälsovårdsstadgans föreskrifter rörande stad skulle i tillämpliga delar gälla inom ifrågavarande stadsplaneområde, vilket skulle utgöra ett municipalsamhälle under benämning Eds municipalsamhälle. Byggnadsstadgan för rikets städer, vari bestämmelser om kontroll av samhällets bebyggande genom samhällets egna organ återfinnas, är däremot icke tillämplig å Eds municipalsamhälle. Kontrollen av byggnadsverksamheten utövas sålunda fortfarande av staten genom den ovan omförmälde byggnadsinspektören, som avlönas med anlitande av vid försäljning av tomter inflytande medel på sätt ovan nämnts.

I 1 kap. 41 § av lagen den 12 maj 1917 om fastighetsbildning i stad stadgas, att Konungen må förordna, att samma kapitel skall äga motsvarande tillämpning som för, bland annat, stad och köping för hamnplats, fiskläge eller annan ort med större sammanträngd befolkning och att sådant förordnande skall medföra enahanda verkan, som enligt före den 1 januari 1908 gällande lag följt utav förordnande av tillämpning av byggnadsstadgan för rikets städer. Enligt samma paragraf åligger det länsstyrelse att, när omständigheterna sådant förordnande påkalla, efter kommunalstämmas och ordsinvånarnas hörande, med anmälan därom till Konungen inkomma.

I anledning av väckt förslag om åtgärder för tillämpning för Ed av nämnda kapitel i fastighetsbildningslagen samt byggnadsstadgan avhölls den 12 december 1930 i Ed inför vederbörande länsstyrelse ett i vederbörlig ordning utlyst sammanträde, till vilket jämväl domänstyrelsen erhölet kallelse, för att bereda dem, vilkas rätt eller intressen kunde vara av frågan beroende, tillfälle att yttra sig i ärendet. Domänstyrelsen, som funnit sig icke böra biträda nämnda förslag, framhöll vid sammanträdet genom vederbörande jägmästare, att styrelsen — med hänsyn till den ringa omfattning, vari försäljning av tomter skett, ävensom till Kungl. Maj:ts och riksdagens jämlikt ovannämnda nådiga brev den 18 juni 1925 meddelade beslut angående bland annat kostnadsfritt överlämnande till samhället av mark till i stadsplanen upptagna vägar m. m. —

ansåge, att gällande stadsplan jämte stadsplanebestämmelser och byggnadsföreskrifter tillsvidare utgjorde en tillräcklig säkerhet för byggnadsverksamhetens ändamålsenliga utveckling inom samhället.

Enligt vad domänstyrelsen erfarit har emellertid länsstyrelsen i underdånig skrivelse den 23 februari 1931 till Kungl. Maj:t ingått med i 1 kap. 41 § fastighetsbildningslagen omförmäld anmälan. Ärendet är dock icke prövat av Kungl. Maj:t och byggnadsstadgan torde, såvitt nu kan bedömas, icke komma i tillämpning för Ed under den närmaste framtiden.

Domänstyrelsen får, under åberopande av vad ovan anförts, avstyrka vidtagande av sådan ändring, som av motionärerna föreslagits, av bestämmelserna angående dispositionen av influtna tomtavgälder och köpeskillingar, härrörande från tomtupplåtelser från kronans mark inom Dals-Eds stadsplaneområde.

Stockholm den 9 mars 1931.

W. KUYLENSTJERNA.

Magnus Alm.